

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.304 van 27 juni 2000
in de zaak A. 82.171/VII-17.708.**

In zake : Maria VAN DELM,
die woonplaats kiest bij
advocaten L. LOWET en J. VAN STEENWINKEL,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Jan van Rijswijcklaan 164

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gallaitstraat 62.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Maria VAN DELM
op 25 januari 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
12 november 1998 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het door de
verzoekster ingestelde beroep tegen de beslissing van
7 september 1998 van het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente Londerzeel, houdende ambts-
halve aanvulling van de vergunningsvoorwaarden van de
aan haar op 29 oktober 1990 verleende vergunning voor de
exploitatie van een landbouwinrichting, omvattende een
kippenstal met 2.304 kippen, vier runderen en de
bijbehorende opslag van 30 m³ dierlijke mest, gelegen
aan de Stuikberg 24 te Londerzeel, slechts gedeeltelijk
gegrond wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 28 maart 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaten
L. LOWET en J. VAN STEENWINKEL, die verschijnen voor de
verzoekster, en van advocaat K. VAN ALSENOY, die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de
onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan
berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoor-
waarde betreft, dat de verzoekster aanvoert :

"Aangezien verzoekster op de hoogte is van de vaste rechtspraak van de Raad van State, waarbij een financieel nadeel in principe niet wordt aanvaard als schorsingsgrond.

Dat verzoekster echter wenst op te merken dat zij echter bij de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing van de Bestendige Deputatie dreigt failliet te gaan. Zoals hierboven reeds opgemerkt bedraagt de omzet voor het boekjaar 1997 628.586 BEF, en het netto-resultaat 49.762 BEF. Met andere woorden betekent dit dat verzoekster nog net uit de kosten geraakt. Indien zij echter de opgelegde onderzoeken dient uit te voeren, die duur zijn (stukken 17 tot en met 19), zal dit onmiskenbaar een zeer negatieve invloed uitoefenen op de balans van haar kippenkwekerij. Bovendien loopt zij het gevaar de betreffende onderzoeken nogmaals te moeten uitvoeren, vermits zij zonder enig nut zijn (cfr. supra). Deze kosten, tesamen met de onmiddellijke reductie tot 2000 stuks, brengen het voortbestaan van de kippenkwekerij op zéér ernstige wijze in gevaar, en voert verzoekster naar de rand van een faillissement, wat véél erger is dan een louter herstelbaar financieel nadeel (R.v.St., DE KONINCK, nr. 38.506, 16 januari 1992)";

2.2.1. Overwegende dat het bestreden besluit de verzoekster oplegt haar kippenbedrijf van 2.304 tot 2.000 stuks te reduceren en een geurstudie evenals een beperkt akoestisch onderzoek uit te voeren;

2.2.2. Overwegende dat uit de uiteenzetting van de verzoekster blijkt dat de financiële toestand van haar bedrijf thans reeds zo slecht is dat van een virtueel verlieslatend bedrijf kan worden gewaagd; dat het voortbestaan van het bedrijf derhalve thans reeds uitermate precair is; dat het bijgevolg niet op de eerste plaats de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit is dat dit voortbestaan in het gedrang brengt;

3. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni tweeduizend, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

R. STEVENS.